

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL II

Brășov, Mercuri 13 (25) Iulie

„Gazeta”iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colecțori.
Abonamentul pentru Brășov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu d. s. u. în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună esemplară 5 cr. v. a. s. 15
bani.
Atâtși abonamentele câtși
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 153.

1888.

Brășov, 12 Iulie st. v. 1888.

Punctul de culminațiune al
întrevederii din Petersburg a fost
fără îndoieală visita, ce a răcut
împăratul Wilhelm armatei ru-
sesce întrunite în tabăra dela Kras-
noie-Selo și primirea lui acolo.

Onorurile cu cari fu întâmpina-
tă aici împăratul Wilhelm și
dovezile de recunoștință și de sim-
patie ce le-a dat acesta trupelor
rusesce cu ocaziunea marelui de-
fileu, deși sunt obicnuite la ase-
menii mari parădi militare, mărtu-
risesc în casul de față totuși
în mod deosebit apropierea ză-
vârșită între cele două mari im-
perii.

Se anunță, că împăratul Wil-
helm a agrătit regimentele ru-
sesce în limba rusescă și că aceste
au răspuns cu urale nesfârșite.
După paradă s'a servit un de-
jun în cortul împărațesc. Cu
această ocaziune țarul Alexandru
a beut un pahar pentru prospera-
rea armatei germane, ér împăra-
tul Wilhelm a răspuns în
limba rusescă bând în sănătatea
țarului.

Asemeni asigurări de simpa-
tie nu se schimbă între doi suve-
rani, când statele lor sunt în
ajun de a încruși armele. Tre-
buie să admitemă dér, că cel
puțin pentru un timp orecare
pericolul unui conflict între Ger-
mania și Rusia este delaturat
prin pasul întreprins de noul
împărat german.

În articolul, prin cari foile
rusesce au salutată pe „ospele ță-
rului și al poporului rusesc,” se
dă espresione deosebită speran-
țelor în susținerea păcii. „Între-
vederea împăraților, dice „No-
vosti” este o serbătoare a păcii,
care face deocamdată finit îngri-
jirei, de care au fost cuprinse
atâta timp poporele Europei.”

Dacă este séu nu destul de
întemeiată acesta părere se va vedé
în curând după întrevedere. Pen-
tru moment diplomația rusescă
póte fi mulțumită cu succesul mo-
ral ce l'a dobândit prin visita
împăratului Wilhelm. Rusiei îi este
binevenit, că Germania însăși a
luat inițiativa spre a delatură un
eventual conflict între puterni-
cele împărații nordice.

Foile rusesce mărturisesc a-
cum, că Rusia are destul lucru
în interiorul imperiului séu, de-
cât ca să voiescă a începe cu
ușurință un războiu așa de înfri-
coșat, cum ar fi acela cu Ger-
mania. Ceea ce-i dore pe Ruși
și ceea ce doresc ei este, ca să
nu li se răpescă fructele câștigate
în Orient prin stăruințele lor
de o sută de ani. „Nou lauri”,
dice „Novosti” „nu ne trebuiesc,
dér rezultatele atător jertfe aduse
de un șir de generațiuni trebuie
să le păstrăm și în privința a-
cesta nu putemă face nici o con-
cesiune.”

Amă accentuată la diferite o-
caziuni, că este o adevărată fata-
litate pentru Europa, că cele două

națiuni puternice și culte ale apu-
sului sunt așa de îndușmănite
între ele, încât Germania spre a
se asigura în contra Franței se
vede silită a căuta amicitia Rusiei
și a și-o conserva póte pentru un
mare preț.

După toate semnele prețului a-
cesta vor fi concesionile, ce i le
va face Germania Rusiei în Ori-
ent și se nasce întrebarea, dacă
aceste concesionile vor fi de natură
a răspândi îngrijirile popórelor
europene, ori din potrivă a le mări.

Despre un lucru nu mai în-
cape ađi îndoieală după enuncia-
țiunile făcute de foile competente
germane și rusesce. Dilele dom-
nirii prințului de Coburg în Bul-
garia sunt numărate și din ceea
ce se va întâmpla apoi cu această
țără se va cunoșce mai bine pe
ce se întemeiază noua învoială în-
tre Germania și Rusia.

Se va vedé atunci dacă nu
cumva prețul noiei amicitie ger-
mano-ruse va fi mult mai mare,
decât ca să póta fi purtat în
comun și de ceilalți aliați ai
Germaniei și dacă în deosebi Aus-
tro-Ungaria va puté privi în liniște
la viitoare acțiune orientală a
Rusiei.

Ne tememă că „serbătorea de
pace” din Peterburg fórt puțin
va contribui spre a delatură îngri-
jirile popórelor europene. Ace-
ste numai atunci s'arú puté li-
niști, când pacea ce ar urma le-ar
scăpa și de povara cea grea, ce
trebuie să o pórté, când ádecă ar
fi împreunată cu-o desarmare ge-
nerală. Până când însă nu vorú
înceta pregătirile de războiu nici
îngrijirile nu vorú dispăre.

Sfințirea monumentului lui Aron Pumnul.

Cernăuți, 17 Iulie.

Din toate părțile Bucovinei Români
s'au adunată eri, în 16 l. c., spre a serba
memoria neuitatului profesor Aron
Pumnul, mort în anul 1866. Sfințirea
monumentului séu s'a făcută după pro-
gramă cu multă demnitate. La 9 ore
dimineta a fost mare „Te deum” în ca-
tedrală, unde a oficiat P. S. S. archie-
piscopul Dr. Silvestru Morariu Andrievici,
fiind asistat de-o mulțime de preoți.

Între asistenți se vedeau domni:
consiliari de Renney, care reprezenta pe
președintele țerei, apoi Escelența Sa că-
pitanul țerei Br. Vasilco, căpitanii dis-
trictuali Br. Hurmuzachi și Balmoși,
consiliarul dela curtea de apel Pitey,
deputații Lupul și Dr. Tomaszuk, co-
lonelul Seracin, profesori de universi-
tate, amployați, advocați etc.

Dintre deputații erau de față cor-
pul profesoral dela gimnaziul supe-
rior din Cernăuți, la care reșosatul
Pumnul a fost instructor până la
mórtea sa, scola reală superioară gr. or.,
pedagogiul de învățatori și învățătoare,
corpul profesoral al gimnaziului su-
perior gr. or. din Suceava, reuniunile
române din Suceava în frunte cu profe-
sorul gimnazial Kossovic, comunitatea
armenescă orientală din Suceava, cor-
pul profesoral al gimnaziului supe-
rior din Rădăuți, o mare mulțime de

preoți, reuniunile române din Cernăuți
„Armonia” și „Junimea” în corpore,
școalele din suburbii, un mare număr
de dame și în urmă o mulțime de țe-
ran.

Archiepiscopul tinu după serviciul
divin o cuvântare în memoria lui Pum-
nul, arătând virtuțile lui ca învățator
și binecuvântând memoria acestui băr-
bat, care a deșteptat conștiința de
sine în conaționalii séi. În fine rugă
Pré Sântia Sa pe toți asistenții de a
merge împreună cu densusul la locul
unde zaci osămintele lui Pumnul. Ast-
felu porni în ordine cu toții la cimi-
tăru. Ajunși aicea, onorații luară loc
sub un baldachin, ce era ridicat față
cu monumentul, pe care străluceau mi-
nunatele cununii dedicate de „Societatea
pentru cultura și literatura română” de
„Societățile române din Suceava”, de cor-
pul profesoral al gimnaziului, de reu-
niunile „Armonia”, „Junimea”, de profe-
sorul Sbiera etc.

După sfințirea monumentului tinu
profesorul Ioan Bumbac discursul
festiv. Cu cuvinte pline de însuflețire
reaminti oratorului evenimentele anului
1848 și pe bravii luptători de atunci.
Elu reaminti, cum contrarii națiunei ro-
mâne alungară din patria sa natală pe
bărbatul leal și învățat, care a lup-
tat pentru libertatea și drepturile po-
porului român, reaminti glorioasă și de
3 (15) Mai 1848, când toți, cu micu cu
mare, preoții cu crucea'n frunte propo-
veduiră și proclamară libertatea și inde-
pendința națiunei române. Elu aminti
în fine, că Pumnul, refugiat în Buc-
ovina, fu primit mai întâi în sinul no-
bilei și patriotice familii Hurmuzachi,
care a contribuit așa de mult la în-
aintarea culturi române în Bucovina, și
aici își află un sigură adăpost. Vor-
bitorul aminti mai departe, cât de
mult a contribuit Pumnul prin neob-
sita sa activitate la redeșteptarea sen-
timentului național între Români Bu-
covineni și încheiă cu cuvintele „Pru-
tule, care-ți împreună valurile în Dunăre
cu valurile celorlalți frați ai tăi, mergi
și spune fratelui tău Oltul la a căruia
țermur născutu-s'a acela, a căruia scumpă
memorie o serbamă astăzi prin ridicarea
unui modest monument, spune-i că și
Români din Bucovina sânt și cugetă
totu așa, ca frații lor dela Olt.”

Acest discurs a fost salutată cu
însuflețire de cătră auditori. După aceea
s'a cântat un imn de C. Morariu de
cătră societatea filarmonică „Armonia”
prin care s'a încheiat festivitatea în ci-
misteriu.

În după amăda aceleiași zile s'a con-
tinuat serbarea în „sala Armoniei,” éră
séra scolarii de odinioară ai neuitatului
Pumnul s'au întrunit, împreună cu un
mare număr de aderenți ai lui și au
serbat cu discursuri însuflețite memoria
marelui dascal român.

„Revista Politică” din Suceava
scrie, în ajunul sfințirii monu-
mentului lui Pumnul, următoarele:

„Astăzi se serbează în Cernăuți sfin-
țirea monumentului ridicat la mormen-
tul lui Aron Pumnul. La această ser-
bare adevărată națională ar trebui să se
înfățișeze fiecare Român din Bucovina
pentru a cinsti în semn de recunoștință
nisuințele nobile și desinteresate și munca
neobosită a lui Pumnul, care a desvol-

tat-o pentru redeșteptarea simțului și
conștiinței naționale a Românilor din
Bucovina. Părăsind Ardealul în urma
prigonirilor unguresce, ne-a găsit la so-
sirea sa în Bucovina într-o amorțea na-
țională perfectă. Limba românească era
batjocurită de noi înși-ne, pentru-că ni
era rusine a o vorbi înainte altora. O-
rientându-se despre starea noastră națio-
nală, cunoscând lipsesele noastre, a înce-
put a lucra sprijinit de familia Hur-
muzachi, carea prin influința sa i-a pro-
curat postul de profesor la catedra
pentru limba română înființată la gim-
naziul superior din Cernăuți. Prin pre-
lecțiunile sale, prin cărțile de cetire pe
cari le-a redigat, a dezvoltat în noi
iubirea pentru limba noastră maternă și
pentru istoria noastră, despre carea până
atunci nu aveamă nici o cunoștință. Ni
aducemă aminte de pe timpul studiilor
noștre gimnaziale, cum tinerii îndemnați
prin escerptele publicate în „lepturarele”
lui Pumnul din „letopisișile țerii” stu-
dian în întruniri private istoria Români-
lor nebăgată în sémă chiar nici astăzi
la școlile existente.

Operile lui Pumnul în prezentă nu
sunt de critică fără rezervă acceptate,
meritul însă de a fi pusă fundament
pentru studiul limbii românesce în Bu-
covina nu îl va tăgădui nime. Pe baza
învățăturilor primite dela Pumnul mulți
din învățaceii lui au produs în materia
limbistică fructe roditoare recunoscute de
știința contemporană, alți însă proclamă
ignorând progresesele științei limbistice,
învățăturile lui Pumnul de adevăruri
neștiutate; dér aceștia prin această
vorú să acopere numai sterilitatea lor
proprie în materia această.

Ceea ce este necontestat de nime,
este influința lui Pumnul, care a avut-o
asupra dezvoltării simțului național la
noi, Români din Bucovina. Acestă in-
fluință a exercitat-o vedit și în public
și meritul lui este cu atât mai mare,
cu cât a trăit sub absolutism și a a-
vut curajul a lupta pentru poporul
séu fiind ca profesor funcționar al
statului.

Memoria lui Pumnul, pentru a că-
rei serbare s'au întrunit astăzi Români
din toate părțile Bucovinei, sé ni fiă în-
vățătură, cum un singur bărbat, ca-
rele își dá silința să cunoșcă lipsesele po-
porului séu, dacă voiesce și are stăruință
în voința sa, póte să stăpănescă toate
spiritele timpului séu.

Această observațiune n'a fostă nici
odată mai de actualitate decât acuma,
când totă viața noastră națională pe toate
terenurile se află într-o stare cu totul
marasmatică.

Dorimă ca memoria lui Pumnul, a
acestui bărbat integru și patriot, să ne
întorcă spiritele spre conlucrare unită și
conștiință pentru progresul național,
căci numai atunci vomă dovedi, că pre-
țuimă memoria lui, decât vomă urma exem-
plului muncii sale.

Bulgaria.

Lunile August și Septemvre jócă
în istoria Bulgariei celă mai însemnat
rol. În Septemvre 1885 s'a făcută re-
voluțiunea din Filipopol, care a adus
cu sine unirea Rumeliei orientale cu
Bulgaria; în August 1886 prințul A-
lexandru a fost detronat și depărtat
din țără printr-o conjurațiune; în August

1887 a venit actualul prinț Ferdinand în Bulgaria.

Ar trebui să fim superstițioși — dice „N. fr. Presse” — ca să conchidem din acesta că și în August și Septembrie 1888 se va petrece în Bulgaria un eveniment decisiv istoric; dar nu este superstiție decât luăm notiță de semnele învederate, care ne indică o fierbere ce există neîndoios în Bulgaria și care și pentru vrea acesta face posibilă o schimbare decisivă. Se petrec în Bulgaria lucruri foarte curioase, pe care mai aruncă și întvederea din Petersburg o curioasă lumină.

De când s'a condamnat majorul Popow, care mai apoi a fost agrățiat, s'a făcut o desbinare mare în ministeriu. Condamnarea oficerului meritat al armatei bulgare a înăsprit contrarietatea dintre membrii conservativi și liberali ai ministeriului și principele Ferdinand este în fatala situație de a face pe mijlocitorul între consiliarii săi.

Prințul nu cutază să depărteze pe ministrul-președinte Stambulov, căruia are a-i mulțami tronul; dar el nu se poate lipsi nici de acei membri conservativi ai ministeriului, care se opun superiorității lui Stambulov, care este fără considerație față cu ei. Căci fundamentul, pe care se bazează tronul său este unitatea partidelor; el n'are decât un singur sprijin, unanimitatea Sobraniei, care prin alegerea lui i-a dat singurul titlu de legitimare, la care se poate provoca. De aceea mijlocese cătu poate spre a ține laolaltă pe miniștri liberali și conservativi; petrece mai multă afară din capitală și și amână sosirea în Sofia numai ca să nu fiă silită a lua o decizie.

Intr'aceea însă Stambulov, ca să nu fiă surprins de decizie, caută a se apropia de cei nemulțamiți de Karavelov și de Zancov, partizanul Rusiei. Majoritatea Sobraniei, pe care prințul stă să o piardă, Stambulov caută să o câștige pentru sine chiar cu prețul de a trece în tabăra rusă apelând la grația Țarului.

La acest periclu se mai adaugă un altul, care amenință Bulgaria. Cassele țării sunt sleite, resursele ei financiare încep să seacă. Aceasta este pentru un stat tinerț, care trebuie să se păzescă ca să fiă asigurat în contra ori-cărui surprinderi, o mare calamitate, mai ales când rublele rusești se învertesc prin țară. Prințul din bogățiile sale proprii private a jertfit mult, dar și cea mai mare liberalitate își are marginea sa față cu poftele nesățioase.

In fine s'a iscat și un conflict cu Țorta, care poate să devină fatală pentru Bulgaria, căci dreptul este pe partea Turciei. Sultanul nu poate să privească cu linice și indiferență, cum guvernul bulgar fără aprobarea sa ia în exploatare linia căii ferate Bellova-Vacarel sub pretextul, că siguranța ei este amenințată de bandele de hoți muntenegrene. Guvernul bulgar n'a luat la timp măsură, ca să nu se amenințe această siguranță; el este responsabil decât la gura din Bellova patrii persoane au fost atacate de hoși și au fost răpite și duse de ei. Dacă Bulgaria se reculege acum și ia măsură, ca să nu se mai repeteze asemenea casuri, e lucru contra căruia nu se poate obiecta nimic și toți ar fi aprobați, decât guvernul bulgar s'ar fi mărginit a așeza posturi militare dealungul drumului de feră amenințată. Dar ca Bulgaria în mod arbitrar să ia exploatarea unei căi ferate, care nu este a ei, este un act al forții brutale, contra căruia este în drept Turcia a protesta. Acest protest însă poate să devină tocmai acum foarte fatal pentru Bulgaria.

Pentru prințul Ferdinand și pentru Bulgaria a fost foarte favorabil, că Sultanul s'a folosit cu multă bunăvoință de drepturile sale suzerane și s'a opus cerințelor Rusiei de a pași în mod brusc și aspru contra Bulgariei.

Dacă această bunăvoință ar înceta, în urma provocării bulgare, atunci Bulgaria ar fi lipsită de un sprijin foarte prețios în lupta ei de independență.

Acum să privim această situație a Bulgariei în legătură cu întvederea din Petersburg și cu aserțiunile organului bismarkian asupra „ocupației Koburgului.” E foarte probabil, că de ocamdată nu se va face în capitala Rusiei o învoire decisivă cu privire la Bulgaria. Germania a sprijinit cererea Rusiei de a se declara ilegal guvernul actual din Sofia, dar până acum s'a mulțamit cu atata. Dacă guvernul german cu ocazia întvederii din Petersburg ar vrea să încerce ca pe calea mijlocirei să dobândească concesiuni din partea Rusiei, atunci timpul este puțin favorabil pentru o asemenea încercare. Căci semnele de aș trebuie să întărească pe Ruși în credința, că Bulgarii înșiși sunt în ajutor de a mână apa pe mola rusă. De ce să facă dar Rusia acum concesiuni? Tărâmul în Bulgaria e subminat și sorțea țării va fi în curând coptă, ca sămănăturile pentru secerător. Astfel Rusia nu mai trebuie să aducă jertfe pentru amicitia

germană în favoarea aliaților Germaniei. Bulgarii înșiși, cum se pare, se vor arunca în brațele Rușilor spre peirea lor.

Intelnirea împăraților.

În 21 Iulie d. a. împăratul Wilhelm și fratele său prințul Enric au vizitat pe regina Greciei și pe marea ducesă Alexandra Groefovna în Pavlosk. Acesta din urmă a petrecut pe oșpeți până la gară unde erau mai multe musici militare, care au intonat imnul prusian și rusesc. Publicul a primit pe împărat cu entuziasm.

Despre parada militară din Krasnoie-Selo se scrie între altele: La marșul de paradă a atras deosebită atenție a împăratului german brigada vânătorilor de gardă prin ținuta lor voinicească și pasul lor iute, precum și convoiul împăratului său prin fuga sa în cariere. Când a trecut regimentul de Wyborg, a căruia șef este împăratul Germaniei, acesta mulțami fiecărui batalion în parte, dîcînd în limba rusă: „Vă mulțamesc, bravi mei.” După terminarea paradei mulțami împăratul Wilhelm Țarului pentru strălucitul spectacul strîngîndu-i mîna de repetate ori.

Înainte de mîncare împăratul Wilhelm făcîu cu vaporul o excursiune pe insulele Newa și pretutindena a fost salutată cu entuziasm de locuitorii vilor de acolo și de spectatorii de pe pod.

În 22 Iulie a fost serviciul divin în Peterhof; după aceea Majestatea Loră au luat dejunul pe bordul corabiei „Hohenzollern”. Mai tîrziu au mers împreună să vedă corăbiile panterate germane. Săra a fost dîne de gală în castelul dela Peterhof.

Împăratul Wilhelm a numit pe marele duce Pavel Alexandrovici șef al regimentului de cuirassieri Nr. 6 din Brandenburg și a conferit prefectului poliției din Petersburg Gresser vulturul roșu clasa I.

SCRILE ȚILEI.

Se anunță, că în anul acesta se va face în ziua de 18 August, ziua nașterii Majestății Sale, un avansament extraordinar în șirurile armatei comune. Pentru acest avansament special sunt înscriși vre-o 600 de căpitani, locotenenți, sublocotenenți și cadeți locu-țitori de oficeri, din toate armele, el se va face la inițiativa personală a Majestății Sale în ajunul jubileului de 40 de ani al dom-

nirei sale, ce se va serba la 2 Decembrie a. c.

Escelenta sa dl. comandant de corp din Ardellu br. de Schönfeld a dat alaltaeri în Sibiu un prînd în onoarea generalului Pencovic, a consilierului reg. român pentru regularea graniței.

Duminecă în 22 Iulie a. c. oficerii regimentului 2 de husari din Brașov și giurîntreprinseră călări o excursiune din Rășnov spre munte la Sinaia. În Predeal se însoți cu ei și locotenentul de dorobanți staționat aici și ajunseră cu toți în Sinaia la 11 ore, traversînd distanța dela Rășnov în patru cîsurî. Timpul fiind frumos, sosiră o mulțime de oșpeți din Bucuresci așa că Sinaia înfățișa un mărț tablu. Conducătorul acestei excursiuni, locotenent-colonelul Br. Fliesser la 3 ore d. p. a fost primit de Maiestatea Sa în audiență. La 6 ore călăreții se reintorseră și la 10 ore săra o parte din ei, ce-și luară drumul spre Timiș, ajunseră în Brașov. Putem numi respectabilă această excursiune, fiindcă unii călăreți făcură 80, alții până la 100 klm. La această excursiune, afară de numitul locotenent-colonel, luară parte căpitani Kaunz, Reimer, Hroch, și alți locotenenți și sublocotenenți ai regimentului.

Maiestatea Sa monarhul a acordat căpitanelui Bucovinei Br. Alesandru Vasileo rangul de consilier secret (geheimer Rath).

In locul baronului Khun, comandantul corpului de armată din Gratz, se dice că va fi numit generalul br. Schönfeld, actualul comandant din Ardellu. La postul acestuia, se dice, va fi chemat prințul Croy, general și inspector de cavaleria.

Trupele din corpul de armată al 4-lea dela Budapesta au primit deja tôte pusca cu repetiție Mannlicher de calibrul mic. Reserșiții se conchiamă acum pentru a se exercita cu noua puscă. În patru termene ei vor fi conchiamți deardul pe timp de câte 7 zile, adică la 9, 16 și 24 Septembrie și la 1 Octombrie a. c.

Se vorbește, că poliția din Bucuresci va primi o organizație militară.

Un sergent de poliția, anume Iosif Szekely, a scăpat de mörte pe un ț-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Căntece populare.

(Culese de Iuliu Moldovană.)

Bădiță, bădiță meu
Ajungă-te dorul meu
Unde-a fi locul mai rău.
În mijlocul țergului
Pe spatele murgului,
Murgul se se poticnescă
Drept în cap se se svêrlăscă.
— Frunză verde și-o nua
Blăstemat'ai mândra mea,
Acuma se blăstemă eu:
Se te facă Dumneșeu
Se sești tótă ziua 'n prag
Cu ața băgată 'n ac,
Nictodată se nu 'npung
Până nu suspini și plângi.
Frunză verde de păsulă
Asta încă nu'i destulă,
Ci se-ți iei o bătă 'n mână
Și se te duci la fântână
Anumerând petrele
Rupîndu-ți mărgelele;
Stringîndu-ți mărgelele
Se'ți rupi și degetele
Nouă sute bani din pungă
La doftori se nu'ți ajungă,
Șese boi ca păunii
Se-ți-i mance doftorii.

— Du-mă bade și pe mine
Tot într'o țără cu tine;
De-ți-a fi bade rusine
Fă-mă briu pe lângă tine;
De-ți-a părea brău greu

Fă-mă lumină de sêu
Și mă bagă 'n sinul tău.
De-i vedă că mă topesc
Mă scote din sin afară
Și mă fă una de cêră,
Că unde te-i însura
Eu mândru te-oiu lumina,
Streinii te-or întreba
Ce lumină fi asta?
Tu le-i spune bade-asa:
Asta-i lumină de sêu
Drăguța din satul meu,
Asta-i lumină de cêră
Drăguța din a mea țără.

Frunză verde fôia lată
Bată-te bădiță, bată
Ciarcănu de p'angă lună
Și credința mea cea bună,
Ciarcănu de p'angă sôre
Și credința mea cea mare;
Dragu mi-ai fost ca inima
N'am crezut că mi-i lăsa.

Când m'ajunge dor de ducă
Dealul mi se face luncă,
Când m'ajunge dor de mersu
Dealul mi-se face șes.

Așa 'să Dôrne de streină
Ca fructul de neghină
Intr'un mijloc de țarină.
Nici aceea nu'i streină
Că stau două 'ntr'o tulpină.

Sêracul sufletul meu

Mult e judecat în rău,
Las' se fiă judecat
Bine că nu'i vinovat.

Gura cântă că-i nebună
Inima-mi plînge de sună,
Gura cântă că-i bucă
Inima 'n mine se 'necă.

Urită mi-i lumea mie
Dragă la ce focu se-mi fiă,
Dragă nu e nimenui
Dacă nu-i pe voia lui.

Multă mă miră eu de-al meu bine
Unde-a mers de nu mai vine,
Că la țergu nu l'am vîndut
La cărciumă nu l'am bîut,
Gândesc că n'am nici avut.

De-aș sci maică c'asă mori
Până-i veacu aș totu hori;
Facere-aș din ziua nôpte
Și-aș hori până la mörte,
Facerea-șu din nôpte și
Și-aș hori pân'așu muri.

Străinu-să înștrăinat
Sărăcia mi-i fêrată;
Mergu în lume după bine,
Vină acasă n'am pe nime,
Cautu în tôte laturile
Nu vedu numai gardurile,
Umplu-mi ochii lacrimile;
Cautu în sus și cautu în jos
Nu mai vedu precum a fost.

Leliță, lelița mea
Asă când însăra
Eram la portuța ta
Ascultăndu pe maică-ta
Blăstemăndu-te pe tine
Pân'ce te iubesc cu mine.

Amu-i maică Joi săra
Mergu fetele cu furca.
Mere-aș măicută și eu
Der mă tem de Dumneșeu
A călea cuvîntul tău,
Că cuvîntul maicii-i mare
De a-l călea sub picior.

De-artă avé pizmașii modru
Face-m'artă cenușe 'n codru.
De-artă avé pizmașii rîndu
Face-m'artă cenușe 'n vîntu.

Măndru-i codru și 'mpănat
Badea tîneru supêrat,
Codru-i mândru și 'nfrunđit
Badea-i tîneru necăjit.

Pe de lature de sat
Mere-unu păun rîtezat,
Der nu-i păun rîtezat
Ci-i bădița fermecat.
Der cine l'a fermecat?...
Ia, mândruța lui din sat
Cu trei maci din trei grădini
Cu apă din trei fântăni.

rană română, care era să se înceie în Someșu.

Din Bulgaria **
Bulgarii cari petrecu în străinătate și voiescu să se reintorcă în patriă trebuie să producă pașaporte visate de oătră agenții bulgari din țările, unde se află.

Coroșpondența „Gazetei Transilvaniei.”

De lângă Tergul-Mureșului, 20 Iul. 1888:

Stimate D-le Redactor! Ungurii vrău să ne maghiarizeze cu ori ce preț. Spre școlul acesta au înființat mai anii trecuți între altele o școlă de stat și în comuna Tirimia-mare din părțile acestea. Nu atât pentru Unguri au înființat ei școlă acăsta, câtă mai virtosu pentru Români, cari formeză contingentul poporațiunei din aceste părți și pe cari voiescu cu fier și foc să-i maghiarizeze. Școlă de stat are 2 învățatori bine plătiți, der ce folos, că nu prea au pe cine să instrueze. Făcut au totă ce li-a stat în putință, amblat au pe părinți să-i înșele și amăgescă, promițându-le scutirea de didactru, de tôte speșele dascălesci și alte „favoruri” posibile, der, mulțamită lui Dumneșeu, poporul nu numai că nu s'a lăsat amăgit, ci chiar din contră, pe când în anii de mai înainte școlă unгурescă de stat era cercetată și de vre-o 18 copii români, pe atunci în anul acesta din urmă abia pe 4 copii de Români i-au putut prinde în cursă.

In adevăr, lupta pentru susținerea școlii româneșci e foarte grea, căci șovinismii maghiarizatori, învățatorii școlii de stat, umblă după popor pe strade și prin cărciume cu scopu că să-l amăgescă. In timpul acesta însă puterea de rezistență a poporului slăbeșce în măsura progresivă în care cresc intrigile contrariilor și în care se înmulțesc sarcinile și necășurile lui. Poporul nu vră să se supună la o repartiție mai mare de 120 fl. pentru lăfa învățatorului și sub înșeurările actuale nu este consultat nicăcum a exercita forță pentru a storce de pe popor o lăfa mai mare. Mai târziu după ce poporul va înțelega mai bine pericolul curselor ce i se întind, nu încapă îndoielă, că va sistemisa el de bun voie, chiar și cu pericolul de a-și risca totuși, o lăfa corespunzătoare pentru învățator. Der ce va fi până atunci? De ce a putut rezista cu atăta succes școlă română pericolului ce-o amenință, mulțamită pentru acăsta se datoreșce mai vră autorităților superioare confesionale cari au binevoit a acorda acestei școlă un ajutor de 40 fl. la an. Probabil că de acăst ajutor și pe viitor se va bucura numita școlă, der vorba e, că pe câte școle româneșci se află în asemenea grele situațiuni și de unde li-se va pute acorda tuturor acăstor școle ajutare, dela cari în multe locuri e condamnată esistența lor?

De bine ar fi pentru noi în asemenea împrejurări, decât s'ar realiza idea susținută de prețuia noastră „Gazetă” pentru să se înființe o „Reuniune școlară româneșci” care să se îngrijescă de timpuriu de întemeierea unui fond pentru ajutarea școlilor cădute în astfelu de pericol. La inițiativa și indemnul unor băbați harnici n'ar fi imposibilă înțelegerea unui asemenea fond, căci poporul bucuros jertfescă din ceea ce are pentru școlurile naționale româneșci; mai vră este însă situațiunea după ce inițiativa noastră s'au vră între el și prințamă ne mai pomenim paralizată acăstă conducătorilor săi.

Ar fi bine der să se ia de timpuriu măsuri de precauțiune și să se asigure școlile româneșci prin întărirea poziției lor materiale până când încă nu s'au înființat în comunele româneșci și școle de stat maghiarizătoare, cari altminteră se înmulțesc în mod înșpăimântător pentru noi

Din Bucovina.

O întâmpinare a arhiducelui Rainer. Din incidentul călătoriei Alteței Sale arhiducelui Rainer în Bucovina, i se scrie „Revistei politice”:

In 24 Iunie st. nou școlarii dela școlă poporală din Bucșoia au arangiat o petrecere cu musică sub conducerea învățatorului local d-lu George Popadiuc. Sosindu în decursul petrecerei școirea, că Alteța Sa imperială arhiducele Rainer are să trecă cu trenul prin Bucșoia spre Cămpulung și de aici spre Transilvania, d-lu George Sidorovici, președintele comitetului școlari și secretaru comunalu, a îndemnat pe poporen ca să-l întâmpine la gara din Frasinu. Nu multă după acăstă îndemnare, o mulțime de poporen atât din Bucșoia cât și din Frasinu precum și peste 100 școlari, în frunte cu învățatorul lor se adunară la gara din Frasinu, unde se puseră cu toții în rëndu și cu musică de a drăpta.

Sosindu Alteța Sa și vedându acăstă adunare, cum stătu trenul, îndată a chemat din mijlocul mulțimei pe d-lu G Sidorovici, care era decorat cu medalia de reșbelu, și l'a întreatu la care regimentu a servit și de când are medalia ce o poartă?

Răspunzându d-lu Sidorovici, că o are de pe timpul ocupării Bosniei și că a servit la reg. Nr. 41, Alteța Sa dișe: „Regimentulu acăsta a fostu totdeauna brav, soldații din care se compune au fostu totdeauna viteji.” Apoi întreatu: ce felu de populațiune locueșce în părțile acăstea și răspunzându-i-se, că Români, Alteța Sa s'a bucurat și a îndemnat pe d-lu Sidorovici ca să mulțamescă în numele său tuturor pentru primirea ce i s'a făcutu. La pornirea trenului cu toții, căți erau de față, strigară „să trăieșcă”, era musică a înțonat uimul poporalu.

Serbarea la mōștele S. Ioanū din Suceava. Acăstă serbare s'a săvărșit și în anul acăsta într'unu modu cătu se pōte de strălucitu. I. P. S. S. Mitropolitu Dr. Silvestru Morariu, asistat de d-lu archimandritu și profesoru din Iași Dr. Cononū Aramescu, precum și de un număr forte însemnat de preoți a celebrat s. liturgiă în biserica vechei metropolii din Suceava și a eșit apoi în procesiune splendidă cu sfântulu incungurându cea mai mare parte a orașului. Multe mii de credincioși din Bucovina, din România, din Transilvania, din Maramureș și din Galiciă forma cortegiulu măreț al sfântului, înaintea căruia pășia I. P. S. S. Mitropolitul în vestmintē strălucite archieresci cu Mitra pe capu, stropindu în drăpta și în stanga cu aghiasmă; er înaintea Mitropolitului un lungu șir de preoți în haine sacerdotale, totă câte doi în rëndu, forma începutulu grandiosulu convoiu. Ordinea a fost anul acăsta forte mare, cu mult mai mare decât în anii trecuți atât în mănăstire cătu și în decursulu procesiunei — scrie „Rev. Pol.”

Frecuența școlilor din Cernăuți. Gimnasiulu superioru c. r. din Cernăuți a fost cercetat la finea anulu curent de 620 elevi, între cari 101 Români, 338 Nemți și Evrei, 89 Ruteni, 87 Poloni, 5 Cehi. După religiune: 158 gr. or., 132 rom. cat. 46 gr. cat., 7 armeno-catolici. 1 armeno-oriental, 11 evangelic și 265 mosaiici. La institutu au funcționat: 1 directoru, 19 profesori, 7 suplenți, 3 învățatori de ajutor și 10 învățatori subsidiari.

La școlă reală superioară gr. or. au fost la finea anulu școlaru 280 de elevi, între acăștia 14 Români, 186 Nemți și Evrei, 9 Ruteni, 67 Poloni, 4 Cehi, 1 Armean și 2 Unguri. După religiune: 22 gr. or. 111 rom. cat., 4 gr. cat., 11 arm.-cat., 12 evangelic și 120 mosaiici.

La Universitate s'au aflat cu finea semestrului alu doilea: 65 studenți la facultatea teologică, 151 la facultatea juridică, 34 la facultatea filosofică.

Intâmplări diferite.

A șesa cășatoriă. Unui diaru din Timișoara i se comunică din comuna Cernedhaza, că unui țeranu român de acolo, în etate că de vre-o 70 de ani, i-au murit până acum 5 neveste. S'a

căștoritu acum a 6-a oră și nu este eschisă nici-decum probabilitatea, că va rămâne încă-odată veduv, căci se află încă în deplină sănătate și putere. Prima-ora s'a căștoritu în 1832, a 2-a oră în 1845, a 3-a oră în 1860, a 4-a oră în 1863, a 5-a oră în 1870. Dela 5 neveste a avut 14 copii, dintre acăștia însă numai unulu se află în viață.

Concertu și petreceri.

Unu concertu și petrecere de veră se va arangia prin subscrișul comitetu, cu ocașiunea adunării gen. a Despărțamētului XI alu „Asociațiunei transilvane” și a „Reuniunei femeiloru române selagiane” în Domnina la 6 Augustu 1888 st. n. în favorulu „Reuniunei Femeiloru române din Selagiu”.

Comitetulu arangiatoru: Demetriu Suci, președinte; Georgiu Popu, secretaru; V. Gavrișiu și J. Marcu, controlori; Gavrilu Trifu, cassaru. Ambrosie Boithoru, Vasiliu Buteanu, Emilu Branu, Laurentiu Branu, Gavrilu Berinde, Antoniu Cige, Demetriu Ciencu, Ioanū Geșe, Alesandru Getie, Vasiliu Gyrko, Emilu Lemeny, Ionu Lengyelu, Sigismundu Lengyelu, Simeonū Meciu, Alesandru Micu, Augustinu Paulu, Mihaiu Popu de Basesci, Mihaiu Popu de Ortia, Ludovicu Popu, Ioanū Siavaniu, Aureliu Simionu, Iuliu Sabou, Stefanu Sabou, Nicolau Tincu, Vasiliu Vaida, Petru Vaida.

Inceputul la 8 ore seșă. Prețulu de intrare: pentru persōnă 1 fl., pentru familiă 2 fl. 50 or.

Despre încvartirare și vidualii se va îngrijii comitetulu arangiatoru. Participatori sunt rugați a se insinua la presișiu (în Sz.-Cseh).

Tinerimea română din giurulū Monorului va arangia o Petrecere de veră în Monoru, Duminecă la 5 Augustu st. n. 1888 în grădina școlii fundatiōnale sub scutu de panză.

Prețulu intrării de persōnă 80 cr. în familiă de persōnă 60 cr. Venitul curat este destinat în favorulu înființandei școlē de fetițe din Monoru. — Inceputul la 3 ore p. m.

Pentru comitetu: Simionu Beșianu, președinte. Drd. Aureliu Moldovanu, secretaru. Ionu Melianu, cassaru.

NB. Prea stimatele familii sunt avisate la provisiunea propriă. Ofertele marinimose se vor primi cu mulțamită și se vor chița pe cale diaristică.

DIVERSE.

Unu conte maghiaru păcălitu. Despre unu conte unğurescu forte bogatu, care petrece mai cu semă în Parisu, dișele din străinătate narază următoarele: Contele ceru dela unu pictor franceș să meargă cu el în Ungaria pentru să zugrăvi de-arëndulu toți caii ce-i are el mai plăcuți. Contele promise pentru acăsta pictorului speșele de călătoriă, privederea completă cu cele necesare pentru traiu și pe lângă acăsta câte 500 fl. pentru fiă-care tablou. Curându după acăsta însă contelui i părū rēu de promisiunea făcută și voi să-și retragă cuvēntulu. Când pictorulu i prezentă primul desemnū contele își esprimă sub anumite pretexte nemulțamirea. Pictorul însă dirșe tabloulu intru tōte după dorința contelui, așa că acăsta, ne mai sciindū ce vină să-i bage, a trebuit să-l primescă și să-l plătesc. L'a și plătitu, der nu cu 500 fl., ci cu unu scădēmētū de 120 fl. dișendū că pictorulu a întârziat 4 zile cu lucrarea sa peste termenul stabilit și din asta causă contele l'a subtrās pentru menagiarea și încvartirarea pictorului în castelul său câte 30 fl. pe di, adecă pentru 4 zile 120 fl. Pictorul s'a supărāt; a părășit castelul contelui, și-a închiriat cuartirul în unu orășel din apropiare și de aci a intentat procesu contra contelui. Pic-

torulu a căștigat procesulu, contele fu condamnat la plătierea sumei întregi a tabloului, adecă 500 fl., și pe lângă acăsta fu condamnat la restituirea speșelor susținerii pictorului pe o lună de zile, cătu a durat procesulu, și fiindcă contele la rëndulu său soțotu pictorului 30 fl. pe di pentru susținere, de acăea și legea făcu asemenea și astfel trebui să plătescă pictorului pentru 30 de zile 900 fl.

Ora de deșteptare a păsșrilor. Unu observatoru, care are obicei să se școlē forte de dimineță, a stabilit orele la cari se deșteptă pasșșle, dela 1 Maiu până în luna Iul Augustu: Șticletulu se deșteptă și cântă la ora 1 și jumătate dimineță; ciocăria cu capulu negru, cătră orele trei; preșelița între orele două și jumătate până trei; mierla negră între orele trei și jumătate și orele patru; Vrabia între orele cinci și cinci și jumătate; pișgoiulu între orele cinci și cinci și jumătate. După acăste cifre, se vede că șticletulu este cel mai matinalu, er vrabia și pișgoiulu cele mai lenești dintre pasșșri.

Posiția unui Redactoru. Unu diaru englesu descrie posiția unui Redactoru astfel: „Redactarea unui diaru e fără îndoielă o ocupațiune forte plăcută, ce face Redactorului multă onore și — bătăia de capu. Dece diarul cuprinde pre multă politică, publiculu e nemulțamit; dece însă cuprinde prea puțină, abonatișii se întrebă, că de ce dau ei bani pe unu diaru șeu? Dece tiparul e mēruntu, lumea se vaietă, că își strică ochii; dece e mare, toți diotu, că nu e vrednicu cuprinsulu diarului de prețulu abonamentulu. Dece atacă pe cineva, unulu varșă foc și ceialăți rid; dece însă managează pe unulu, toți ștau gata să-și sară în capu și te injură. Dece laudă pe unii, șuntemu parțiali, dece nu laudă pe nimeni, șuntemu pesimiști ori — erăși parțiali. Scriem unu articlu pentru dame, băbații spun, că diarul e pentru copii și nu-l prenumără; dece nu împlinim și dorințele femeiloru, ele factu propagandă contra diarului.”

Unu copilū ce sta pe gânduri lângă lēganulu fratelui său mai micu, întrebă pe mamă-sa: „Spune-mi mamă, ore cine aduce pe copii cei mici? D-lu Doștoru?” — „Da copilulu meu”, dișe mama. — „Și de unde îi are el?” — „Bunulu Dumneșeu îi dă lui”. „Da, acum înțelegu eu dișe copilulu, când princi sunt de totu mitei bunulu Dumneșeu îi dă Doștorulu, când au crescut însă mari atunci Doștorulu îi dă lui Dumneșeu înderētă.

Cursulu pieței Brașov

din 22 Iulie st. n. 1888

Bancote româneșci	Cump.	8.70	Vând.	8.74
Argintu românesc		8.68		8.70
Napoleon-d'or		9.88		9.92
Lira turcesă		11.20		11.24
Imperial		10.20		10.24
Galbin		5.88		5.91
Scris. fōnc. „Albina” 6%		101.—		—
„ ” 5%		98.—		98.50
Ruble ruseșci		117.—		118.
Discontulu		6 1/2—8%		pe anu.
Bonuri croato-slavone				104.—

Cursulu la bursa de Viena

din 23 Iulie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	102.65
Renta de hărtă 5%	90.45
Imprumutul căilor ferate unğare	151.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu unğare (1-ma emisiune)	97.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu unğare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu unğare (3-a emisiune)	115.20
Bonuri rurale unğare	105.—
Bonuri cu clasa de sortare	104.50
Bonuri rurale Banat-Timișu	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.50
Galbeul împărătesci	5.88
Napoleon-d'or	9.88
Mărci 100 imp. germane	60.97 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	124.65
Imprumutul cu premiulu unğurescu	130.50
Renta de hărtă austriacă	81.45
Renta de argint austriacă	82.55
Renta de aur austriacă	112.65
Losuri din 1860	189.75
Acțiunile băncii austro-unğare	874.—
Acțiunile băncii de credit unğur.	867.—
Acțiunile băncii de credit austr.	310.30

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Publicațiune!

81,8-7

Se dă în arândă MOȘIA „METELEU“

din Județul Buzeu în România pe **9 ani**, adică dela **23 Aprile 1889** până la **23 Aprile 1898** prin licitațiune, care se va ține în **24 Iuliu 1888** stilu vechiu, deodată și la Brașov în Casa Comitetului parochială ală Bisericei române ort. res. dela St. Nicolae și la Buzeu în România în „Hotelul Moldavia.“

Condițiunile de arândare se află: în Brașov la Epitropia Bisericei „St. Nicolae“, în Buzeu la Domnii: Frații Stoicescu, Ioane Jarnea comercianți și Vasile H. Stinghe amplotat; în Bucuresci la Domnii C. Steriu și C. Pascu Case de schimb; în Ploesti la Domnii Frații Stănescu comercianți; în Mizil la Domnii Vasile et St. Pittis comercianți; în Brăila la Domnii Const. Molundacū comerciantū. —

Brașovū, 18 Maiu 1888 st. v.

Comitetul Parochial

ală Bisericei române ort. res. dela St. Nicolae
în Brașovū.

Numere singuratică din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, în librăria Nicolae Ciurcu și Albrecht & Zillich.

Câștig lateral de 10 fl. pe Ți

fără capital și fără risc prin vândarea de losuri plătibile în rate în sensul articolului de lege XXXI din 1883.

Oferte primesce

Societatea de schimb din Budapesta
Adler & Comp., Budapest.

Sz. 45,485-1888.

IV-a

Hirdetmény.

A czukoradoról szóló 1888 évi XXIII t. cz. 65 és annak végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 29 §-a alapján felhivatnak mindazok, kik 1888 évi augusztus 1-ső napján a répaczukur és minden hasonló czukur (nádczukur) termelvényekből 100 kilogramnál nagyobb készlettel bírnak, miszerint annak tiszta súlyát, valamint a helyet és a helyiségeket, melyekben a czukorkészletet tartják 1888 évi augusztus hó 1-étől számított 3 nap alatt az állandó tartózkodás illetve iparüzlet helyiségére nézve illetékes pénzügyőri szakaszhoz írásban — 2 példányban — jelentsék be.

Üzlapok a bejelentésekhez jelzett szakasznál ikenként 2 krajczárral kaphatók.

Végül figyelmeztetnek, miszerint az említett bejelentés alapján a czukorkészletek hivatalosan megállapítottak, azok azonban a tulajdonosok által nem adóztatandók meg.

A bejelentés elmulasztása valamint a helytelen bejelentés törvényszabta büntetést von maga után.

N.-Szeben, 1888 július hó 19-én.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașovū.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașovū la Pesta:

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 10 de minute sēra.

Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 10 minute diminēta.

2. Dela Brașovū la Bucuresci:

Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute diminēta.

Trenul mixt Nr. 318: 1 oră 55 minute după amēdi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașovū:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amēdi.

Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sēra.

2. Dela Bucuresci la Brașovū:

Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amēdi.

Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute sēra.

Rugămū pe domnii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei sē binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fășia sub care au primitū diarulū nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRĂȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provēdută cu cele mai nouē mijlōce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuează totū felulū de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aurū, argintū și colorī, tabele, etichete de totū felulū și esecutat elegantū.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curențe, avisuri, recomandațiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore.

Disponēndū de mașini perfecționate și de isvōre eftine pentru procurarea hărtiei, stabilimentulū nostru tipograficū este în pozițiune a eseta orī-ce comandă în modulū celū mai esactū și esteticū precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescū în biuroulū tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiulū I, cătră stradă. Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.